

Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ἡ Ἑλλάς ἐχρεώσεται ἕνα ἀνδριάντα εἰς τὸν ἔσοχον αὐτῆς πολίτην, εἰς τὸν θεμελιωτὴν τῆς πολιτείας αὐτῆς, εἰς τὸν θυσιάσαντα εὐγενῶς καὶ αὐτὴν τὴν μεγάλην του ὑπαρξίν ὑπὲρ αὐτῆς, εἰς τὸν πρῶτόν της Κυβερνήτην.

Ἡ σημερινὴ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ὤφειλε φυσικῶ τῷ λόγῳ νὰ ἔχη τὴν τιμὴν ὅπως πρώτη ἴδῃ εἰς μίαν τῶν πλατειῶν της ἀναζῶσαν ἐν μαρμαρίνῳ ὁμοίωματι τὴν μορφήν ἑνὸς τῶν περικλεσεστάτων ἀνδρῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας. Κατόπιν ὁμως ἐγνώσθη ὅτι ἡ τιμὴ αὐτὴ παρεχωρεῖτο εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν γενέθλιον τοῦ Καποδιστρίου γῆν.

Οὐδεὶς ἤγειρε τὴν ἐλαχίστην ἐπὶ τούτῳ ἐνστάσιν· τὰ πράγματα παρεσκευάσθησαν ὅπως ἡ ἐορτὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τελεσθῆ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 20 Δεκεμβρίου. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Κερκύρας ἐπεμψεν προσκλητήρια διὰ τὴν ἐορτήν· ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν ὅπως ἀντιπροσωπευθῆ κατ' αὐτὴν ἕνα τῶν ὑπασπιστῶν του, ἡ κυβέρνησις ἕνα τῶν ὑπουργῶν. Αἱ ἐφημερίδες, πέμψασαι ἐπίτηδες τινὰς τῶν συντακτῶν των ὅπως τὰς ἀντιπροσωπεύσωσιν, ἐδημοσίευσαν τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς εἰκόνας καὶ ἀρθρα σχετικὰ πρὸς τὸ ἐπίσημον καὶ ἐθνικὸν γεγονός τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἐορτῶν.

Φαίνεται ὁμως ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Κερκύρας εἶνε τὰ μέγιστα παλιμβουλός. Ἐνῶ τὸ δημόσιον ἀνέμενε νὰ ἴδῃ τὴν ἐπομένην τηλεγραφήματα ἀγγέλλοντα ὅτι ἡ ἐορτὴ ἐτελέσθη, ἀνέγνω ἀπεναντίας ὅτι, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἦτο βροχερός, ἡ ἐορτὴ ἀνεβλήθη.

Καὶ ἀνεβλήθη ὅχι διὰ τὴν ἐπομένην ἢ τὴν μεθεπομένην ἡμέραν ἢ διὰ τὴν προσεχῆ τοῦλάχιστον Κυριακὴν ἀνεβλήθη διὰ . . . τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.

Ἐλαβεν ὑπ' ὄψει της ἰσως ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Κερκύρας ὅτι ἐνόσω δὲν παρήρχετο ὀριστικῶς ὁ χειμὼν καὶ δὲν ἐπῆρχετο ἡ ἀνοιξίς—ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ συμπίπτει κατὰ τὸ προσεχές ἔτος τὴν 12 Ἀπριλίου—ὁ κίνδυνος τῆς βροχῆς ἦτο πάντοτε ἐνδεχόμενος.

Ἐν τούτοις εὐχόμενοι ἀπὸ τοῦδε ὅπως ὁ καιρὸς κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τοῦ 1877 εἶνε εὐδιδος καὶ ἀνέφελος ἐν Κερκύρᾳ, ἕνα μῆτυχόν καὶ πάλιν τ' ἀποκαλυπτήρια ἀναβλήθῃσι διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Τυροφάγου τοῦ 1888, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑστερήσωμεν τῶν ἄλλων συνκδέλφων, δημοσιεύομεν τῶν σήμερον τὴν τελειότεραν ἰσως τῶν κατ' αὐτὰς χάριν τῆς ἐορτῆς δημοσιευθεισῶν εἰκόνων τοῦ Καποδιστρίου, γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει παλαιᾶς, ἀλλ' ἀρίστης χαλκογραφίης χαραχθείσης ἐν Γενεύῃ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ἐπιγραφή μας δύναται ν' ἀντικατασταθῇ καὶ διὰ τῆς φράσεως Ἀττικαὶ Ἑορταί.

Σπανίως ἡ Ἑλλάς διήλθε μακροτέραν ἐορτῶν περίοδον. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ φθίνοντος μηνὸς οὐδὲν ἄλλο πράττει εἰμὴ νὰ μεταπίπτῃ ἀκαταπαύστως ἀπὸ ἐορτῆς εἰς ἐορτὴν καὶ ἀπὸ πανηγύρεως εἰς πανηγύριν. Ἐρχομεν κατ' ἀρχὰς τὰς ἐορτὰς τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου, ἔπειτα τὰ γεύματα καὶ τοὺς χορούς, ἔπειτα τὰς παρασημοφορίας, ἔπειτα τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων· θὰ ἔχωμεν κατόπιν τὰς ἐορτὰς τῆς πρωτοχρονιάς καὶ τέλος ὡς ἐπισφράγισμα ἐκλογάς! Φαίνεται ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπεφάσισαν ν' ἀποζημιωθῇσι διὰ τῶν κρατατεταμένων καὶ ποικίλων διασκεδάσεων δι' ὅλας τὰς πικρίας, τῆς ἐπιστρατείας, τοῦ ἀποκλεισμοῦ,

τῆς χρεωκοπίης κλπ. κλπ., ἃς ὑπέστησαν καθ' ὅλον τὸ λοιπὸν διάστημα τοῦ 1886.

Ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὸν διάδοχον καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἀπαδείχθη ὅτι εἶνε εὐτυχῶς διὰ τὸ ἔθνος κράσεως ὑγιεστάτης. Δὲν ἦτο εὐκρολον κατόρθωμα νὰ ἐξέλθῃ ἀβλαβῆς μετὰ τόσα γεύματα καὶ τόσας προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις!

Καὶ τί γεύματα! Ἡ μαγειρικὴ των πιθανῶς νὰ ἦτο ἐξαίρετος, ἀλλὰ προδιέθετεν ἀπαισίως τὸν στόμαχον τῷ μενῦ τῶν φαγητῶν τοῦ συμπόσιου τῶν ἀξιωματικῶν π. χ. συντεταγμένων εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἦτο ἀληθῆς τόλμη νὰ γευθῆ τις ἐδεσμάτων ἀποκαλουμένων ζωμὸς χυμοβριθῆς ἢ πλακοὺς ὀριθαπληθῆς. Ἰδιαζόντως ἐνέπνεεν ἀποστροφὴν φαγητόν τι χαρακτηριζόμενον διὰ τοῦ ἐπιθέτου *λεκθοφύριον*. Ἡ λέξις εἶχε πολλὴν ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα μὲ τὸ γνωστὸν χόρτον τὸ διδομενον εἰς τοὺς παῖδας τοὺς πάσχοντας ἐξ ἐλμίνθων.

Εἶπομεν ὅτι τὰς ἐορτὰς ἐπισφραγίζουσιν αἱ ἐκλογαί· ἀλλὰ κυττάξατε τί σύμπτωσις! Αἱ ἐκλογαὶ τελοῦνται τὴν 4 Ἰανουαρίου, μίαν ἡμέραν δηλαδὴ πρὸ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅτε καθαρίζονται τὰ ὕδατα. Ὡστε αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσιν ἐν πλήρει περιόδῳ ἀκαθαρσίας καὶ ὑπὸ τὴν ἀκώλυτον ἐπήρειαν τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

Τὰ παράσημα τὰ ὅποια ἀπεφάσισε νὰ ἀπονεύμῃ ἡ κυβέρνησις εἶνε τόσα πολλὰ, ὥστε δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τμήματα διὰ νὰ μὴ κάμῃ ἐντύπωσιν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν. Ἀλλ' ὅ,τι τέχνασμα καὶ ἂν μεταχειρισθῇ, τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι αὐτὰς τὰς ἐκλογὰς ἐκήρυξεν ἀληθῆ σταυροφορίαν κατὰ τῶν ἀντιθέτων της.

Ὁ μᾶλλον ἀξιοθρήνητος ἐξ ὅλων τῶν παρασημοφορηθέντων εἶνε περιέργως ὁ φίλτατος τῷ πρωθυπουργῷ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρδος. Δὲν ἔφθασε ὅτι τὸν ἔκαμε ν' ἀπαρνηθῆ τὰς ῥιζοσπαστικὰς του ἰδέας, ἀλλὰ τὸν κρατεῖ μετέωρον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἐπὶ τόσας τῶρα ἡμέρας καὶ δημοσιεύει ἀλλεπάλληλα διατάγματα προαγωγῆς των ἀπὸ τοῦ ἐνὸς σταυροῦ εἰς τὸν ἄλλον. Ἐν ἄλλοις λόγοις δηλαδὴ κυριολεκτικῶς τοῦ ἀλλάζει τὸ σταυρὸ.

Ὁ δὲ ἀρχηγὸς κ. Δηληγιάννης μετὰ περιοδείαν θριαμβευτικὴν ἐπιστρέφει εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Τὰ περιγράφοντα τὴν ἀφίξιν του εἰς Δολιανὰ καὶ Ἄστρος τηλεγραφήματα ἐνεποίησαν ἄκραν ἐντύπωσιν καὶ μάλιστα τὰ περὶ τῶν ζητωκραυγῶν τῶν γυναικῶν ἐκείνων, ὧν οἱ πνεύμονες ἐκινδυνεύον νὰ διαρρηγῶσιν, ἂν δὲν ἐπενέβαινε δακρυροῶν, ὁ κ. Δηληγιάννης νὰ τὰς καταπραύνη. Ἡ διάσρηξις αὐτῆ τῶν πνευμόνων ἢ ἀπειλοῦσα τὰς γυναῖκας ἀντὶ ν' ἀπειλῆ τὸν κ. Δηληγιάννην καὶ τὰ δάκρυα εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἀντὶ νὰ κρατηθῶνται εἰς τὰ ὄμματα τῶν γυναικῶν, εἶνε φαινόμενα τόσον ἀσυνήθη καὶ περίεργα, ὥστε κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν των!

Ἄξιος